

[A. C. Normann.]

mønterne, andre, at hans tilnavn betyder et klippet fåreskind, og Jydske Krønike beskylder ham for uretfærdig vandel, for at have tilranet sig kirkernes tiende og udarmet klostrene med sine heste og hunde. Der var dog undskyldende momenter i den tragiske handling oppe i Finderup Lade.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen siger, at han ikke er i tvivl om, at havde vi fået en ren venstre-regering, var venstre blevet afhængig af 14 radikale medlemmer; de ville nok hjælpe os [venstre] med den øjeblikkelige saneringsopgave, men derefter ville de styrte os på et for dem belejligt tidspunkt. Jeg kan ikke rigtigt se, hvilken forskel der skulle være på denne situation og den, der ville foreligge, hvis de konservative var med i regeringen. Den ville også kunne styrtes på et belejligt tidspunkt. Det er en risiko, som alle partnere i et samarbejde af denne art udsætter sig for, den samme risiko løber ethvert støtteparti. Jeg ved stadig ikke, hvordan det ærede medlem tænker sig at gøre sig uafhængig af andre partier. Vi har jo dog flertalsstyre. Vi taler, som om ethvert parti kan indgå aftaler med andre i og uden for regeringen og dog bevare sin uafhængighed.

Det er dog således efter gammel dyd og opfattelse, at kontrakter og aftaler binder os sådan, at vi ikke længere er så uafhængige på de områder, hvor vi har aftaler, og det må dog gælde alle parter. Det ærede medlem har tidligere takket det radikale venstre for loyalt samarbejde, og han ved bedre end de fleste, at de tilsagn, vi giver ham — jeg siger det over for ængstelsen ved tanken om, at vi skulle styrte en sådan regering på et for os belejligt tidspunkt — kan det ærede medlem stole på. Det tror jeg, det ærede medlem er fair nok til at erkende efter de erfaringer, han har gjort om samarbejdet med os.

For øvrigt er der da også andre troværdige venstremænd, der af erfaring kender til samarbejde med det radikale venstre, og som tør sige, at man kan stole på vore tilsagn. Det gælder bl. a. det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der på grundlovsdagen holdt en tale, i hvilken han meget stærkt — trods den beherskede form, han altid anvender — gik i rette med venstre, fordi partiet ikke ville danne den liberale regering, vi foreslog.

Det var ikke det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens ord, men det ærede medlem sagde rent ud, at venstre burde have dannet en sådan liberal regering. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen udtalte — jeg beder om tilladelse til et kort citat nu og et senere —:

„Det kunne vælgerne have ventet af os efter den fremgang, de havde givet os, så meget mere som kravet om en liberal regering var et hovedpunkt i partiets valgkamp.“

I forbindelse med det ærede medlem hr. Erik Eriksens påstand om vilkår, som vi vel nu efter hans sidste indlæg kan slå fast ikke er blevet stillet fra radikal side, vil jeg også gerne anføre, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen havde en opfattelse af vilkårsspørgsmålet i det hele taget, som afviger fra det ærede medlem hr. Erik Eriksens.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen sagde:

„Det er blevet sagt, at en ren venstre-regering ville have fået vanskelige arbejdsvilkår, men det ville en venstre-konservativ regering også have fået, måske endda vanskeligere, fordi den ville have mødt større modstand.“

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen følger til, at han i venstre forgæves har arbejdet for en sådan regering, som det radikale venstre ønskede, og han slår fast, at nu, da det endte, som det gjorde, er venstres magt blevet forringet. Derefter fortrøster det ærede medlem sig til, at gode argumenter stadig har deres vægt, og at venstre også nu kan få indflydelse, når det bringer frugtbare synspunkter ind i debatten. Og dette er rigtigt. Det er stadig rigtigt og bør altid være rigtigt. Også jeg tror, at venstre kan få en meget betydelig indflydelse; men vil venstre betrede de gode argumenters og de frugtbare synspunkters farbare vej i fremtiden? Det er spørgsmålet. Og det er i denne debat et ubesvaret spørgsmål. Det har vi ikke fået nogen erklæring om, og jeg er ikke fri for at føle det sådan, at den noget skarpe form, de to oppositionspartiets ordførere har anvendt i denne debat, nok kan give anledning til frygt for en gentagelse af de korslagte armes politik fra 1954 og 1955. Jeg ville meget, meget beklage, hvis de to partier besluttede sig til at vælge denne udvej.

Jeg siger rent ud, at jeg nødig ser, at venstres synsmåder herefter ikke skulle komme